

tièra) korito; (da pestar i cenci) valjarska stupa; (del ponte) stub; (vaso) kaca; (mur., fis.) stub, stup; — *galvanica, di Volta*, galvanski, Voltin stup; — *di acqua santa*, škropionica.

pillastrata, f. stupovlje.

pilastrino, m. *dim.* stubić, sojica, ograda od stubića.

pilastro, m. (isolato) podupirač; (incassato nel muro) četvrtast stup; (agli angoli, alle porte) stup; *fare il —*, stati nepomičan.

Pilato, m. *mandare da Eròde a —*, slati od Iruda do Pilata, od nemila do nedraga.

piletta, f. mala kamenica (za blagoslavljenu vodu u crkvi).

pillacchera, f. blato (prsnuto na nekoga, na nešto).

pillaccheroso, ag. oblačen.

pillo, m. (a. e m.) tučak; okovana maljica.

pillòlla, f. (farm.) pilula, bobica; (grossa e mòlle) velika pilula; (fig.) — *amara*, gorki zalogaj, neprijatan korak; (fig.) *indorare la —*, zasladići pilulu, dati prijatan izgled neprijatnoj stvari; (fig.) *inghiottire la —*, progušiti pilulu, povjerovati u laž, odlučiti se na nešto neprijatno.

pillòtta, f. lopta (za igru).

pilo, m. (stòr. rom.) kratko kopljje, džilit.

pilone, m. (mur.) velik podupirač; (archit.) stub; (di tempio egizio) egipatsko predvorje; (aviaz.) *scendere in —*, koso spustati se.

pilòro, m. (anat.) desno ušće želuca.

pilòta e (m. u.) **pilòto** (-òti), m. (mar.) peljar, vodič, pilot brodova. (Sada se upotrebljava i za upravljača aeroplana i drugih zračnih sprava).

pilotaggio (-gi), m. (mar.) peljarsvo; (competenza) peljarina.

pilotare (pilòto), v. a. (mar.) krmaniti, povesti brod kroz opasna mjesta; (neol.) krmaniti zračnim spravama.

piluce-are (pilucco, -chi), v. a. (uva) pipati grozdove, kidati pojedina zrna; (frutta, erbaggi) kljucati, iskljucati; (fiori) sisati med iz; (mangiucchiare) vavoljiti, jesti komad po komad, jesti

kadikada; (guadagnucchiare) pomalo, nuzgredno zarađivati prema glavne zarade, često nedopušteno. || **-arsi**, v. r. iščupati kose; gristi se, jesti se (od muke, jeda itd.); — *danari a qd.*, iznamiti novaca kome.

piluccone, m. varalica, kradljivac; pohlepnik.

pimmèo, ag. e m. (pop.) V. pigmèo.

pimpinèlla, f. (èrba) bedrenac, bedrenik.

pimpinnàcolo, m. vrh, vršak (gradevine) koji je malo čvrst.

pina, f. omorikov češer.

pinàcolo, m. V. pinnàcolo.

pinacotèca (-che), f. pinakoteka (galerija slikâ).

pinaròlo, m. non. com. **pinòlo**, pinjol, jezgro borove šišarke.

pinastro, m. (pino selvatico) borika.

pinato, ag. (scherz.) gojan, tovan (za osobu).

pince, m. čupavo psetance.

pinchione, ag. glup. budalast. || m. glupak, glupača.

pincio, m. (euf.) V. pinco.

pincione, m. (uccello) zeba.

pincone, ag. e m. V. pinchione; *pincón —*, blesava držanja.

pindàrico (-ci), ag. pindarski, kao Pindar.

pineale, ag. (anat.) životna žlijezda.

pineta, f. e **pineto**, m. borova šuma.

pingere (pingo, -gi; pass. rem. *pinsi*), v. a. (p. u.) gurati, gurnuti, pogurnuti; (lett. e poët.) slikati; *finir di —*, naslikati.

pingue, ag. pretio, tust, gojan, debeo; (di terreno) plodan; — *eredità*, velika baština.

pinguèdine, f. debljina, pretelina, tustina, punoča; (eccessiva) pretjerana punoča, debljina.

pinguemente, av. (lett.) u izobilju, bogato.

pinguezza, f. (p. u.) V. pinguedine.

pinna, f. (zool.) peraja, plovca, plitva; (del naso) krilo od nosa.

pinnàcolo, m. (lett.) vrh, vršak; (di torre) zupčasti otvori; (cronicione) atula, kornica.

pinnato, ag. (bot.) perast.

pino, m. bor; (salvatico) omor,